

La plantilla, que estaria disposada a rebaixar-se el sou, ha de ratificar ara els acords en una assemblea

J.F.

SANT VICENÇ DELS HORTS

L'empresa d'arts gràfiques Printer, amb seu a Sant Vicenç dels Horts, amb 398 treballadors, no tancarà la planta si es concreten, aquesta setmana, els preacords pactats entre comitè i direcció de l'empresa.

El comitè d'empresa i la direcció de Printer haurien arribat, aquest darrer divendres, a un preacord que, principalment, inclou la rebaixa del sou dels treballadors en un 18% i la doble escala salarial -no es coneixen més detalls del pla-. Avui, però, aquest preacord ha de quedar recollit en un document que es redactarà durant la reunió que mantindran comitè i empresa amb la mediació de la Generalitat. I, en tot cas, finalment, haurà de ser l'assemblea, convocada per a divendres, que tindrà la darrera paraula.

Expedient de regulació

L'empresa Printer va presentar el darrer dia del mes de març un expedient de re-

Dos guàrdies civils intenten posar ordre en una de les darreres manifestacions

JORDI SOTERAS / ARXIU

Un preacord d'última hora entre empresa i comitè pot evitar el tancament de Printer

gulació d'ocupació (ERO) per a la totalitat de la plantilla. Segons van informar ahir fonts sindicals, l'empresa s'ha compromès a retirar aquest expedient.

L'expedient de regulació d'ocupació arribava després d'11 mesos de negociació amb els treballadors, sense haver pogut arribar a acords concrets. Printer, la filial de

la multinacional alemanya Bertelsmann, posava fi així a les converses amb la plantilla.

L'empresa va informar llavors que la negociació havia

buscat "sortir de les pèrdues i salvar el màxim nombre de llocs de treball".

Pacte de divendres

El comitè i l'empresa van acordar divendres, en concret, una rebaixa salarial del 18,98% de mitjana per als treballadors actuals i un 18% per als nous contractats. Amb aquesta mesura, i d'altres, l'empresa vol aconseguir un estalvi de 6,2 milions d'euros. "L'empresa podria entrar en beneficis" si s'apliquessin aquests acords, segons va manifestar en el seu dia l'advocat de Printer, Miguel Fernández.

La direcció de Printer va presentar l'abril de l'any passat un expedient de regulació d'ocupació que afectava la meitat de la plantilla i que, després de molts mesos de negociació, va ser rebutjat en primera instància per la Generalitat a l'estiu passat. Després de ser recorregut per l'empresa, l'expedient va ser estimat parcialment en 98 treballadors el novembre del 2003 i la direcció el va aplicar també en part a unes 46 persones, a les quals es van afegir 42 més que van ser acomiadades quan Printer va presentar el març passat un nou expedient que afectava tota la plantilla. L'empresa també accepta ara que alguns dels acomiadats en el primer expedient puguin "canviar-se" per treballadors que vulguin abandonar l'empresa.

AGRICULTURA / ALIMENTACIÓ

Després de l'aprovació de la reforma de la Política Agrària Comunitària (PAC) el passat estiu, les negociacions des de la Comissió d'Agricultura europea van en consonància amb l'esperit de la reforma, que no és altre que deixar de subvencionar allò que no rendeix.

Els últims dies, els mitjans de comunicació han anat plens de referències als acords presos a Luxemburg i les negociacions posteriors entorn de l'olivera, el tabac i el cotó, tres productes mediterranis, i que han tingut conseqüències no esperades per a aquests sectors a l'Estat espanyol.

Ens centrarem només en l'olivera, que és l'únic d'aquests conreus que es produeix a Catalunya. Es va acordar la desvinculació dels ajuts europeus de la producció en un 60%, és a dir, els productors d'olivera rebran un pagament únic per explotació independentment de si la collita és bona o dolenta -això sí, amb el compromís de mantenir l'explotació en bones condicions-. El 40% restant dels ajuts es podrà repartir amb flexibilitat, i es podran tenir en compte altres aspectes, com ara les diferents necessitats de les zones productores. La desvinculació de la producció dels ajuts altera el sentit d'una política agrària i alimentària, ja que els mercats i els preus van per una banda i les rendes per una altra.

En aquest context, cal fer èmfasi en el gran potencial del sector agrari com a creador de riquesa. En aquest sentit, en el conjunt de l'Estat espa-

L'oli, un sector rellevant a Catalunya

FUNDACIÓ AGRÍCOLA CATALANA

nyol, el sector agrari i agroalimentari aporten, l'any 2002, un saldo net positiu de 1.941 milions d'euros a la balança comercial espanyola, d'acord amb les dades de la secretaria general de Comerç Exterior del ministeri d'Indústria. Des de l'adhesió de l'Estat espanyol a la Unió Europea, la balança comercial agroalimentària espanyola ha incrementat el saldo, tot passant d'una situació de saldo negatiu (-1.464 milions d'euros el 1995) a un augment progressiu de les exportacions de productes agroalimentaris que ha generat un salt importantíssim, de manera que en 7 anys s'ha capgirat el saldo entre importacions i exportacions, i s'ha incrementat en més d'un 232%. I, a més, el sector agroalimentari es constitueix com el rebost de la població.

Tanmateix, un cop aprovades les regles de joc en el si de la Unió Europea, cal mirar d'ajustar al màxim les possibilitats perquè els resultats, finalment, puguin satisfer les necessitats de la població, en aquest cas pel que fa a l'olivera i l'oli d'oliva.

Des de la Fundació Agrícola Catalana, s'ha reclamat la necessària regionalització dels ajuts de la PAC, és a dir, la gestió per part del govern de Catalunya, i no pas des del govern central, dels ajuts corresponents a Catalunya, amb el concurs dels agents del sector, justament perquè les necessitats i els interessos que cal atendre són els del sector productiu i dels consumidors del nostre país.

L'oli d'oliva que es produeix a Catalunya és d'una elevada qualitat, en unes explotacions no gaire extenses en comparació amb les d'altres zones. Per tant, en el cas de la defensa dels interessos de Catalunya -del sector productiu i del consumidor-, en un producte com l'oli d'oliva cal tenir en compte la qualitat i la cura del medi ambient.

Val a dir que a Catalunya hi ha 119.143 hectàrees de terra dedicades al conreu de l'olivera, un 13% aproximadament de les més de 800.000 hectàrees que formen el total de superfície agrícola útil del nostre país, i que produeixen més de 16.000 tones d'oli. Aquestes hectàrees d'olivera es-

tan inscrites majoritàriament en una de les quatre denominacions d'origen protegides que hi ha reconegudes: les Garrigues, Siurana, Baix Ebre-Montsià o Terra Alta, de manera que queda palesa la voluntat del sector productiu de Catalunya d'oferir un producte de qualitat, reconegut pel mercat. La necessitat de disposar d'un rebost a Europa que pugui garantir el subministrament alimentari dels països membres, que alhora garanteixi al consumidor que els productes comercialitzats en territori comunitari tenen garanties de qualitat i de seguretat alimentària i que, a més, les mesures que s'estableixin no suposin un ofegament de les economies de països en vies de desenvolupament, són qüestions a tenir en compte a l'hora d'impulsar polítiques agràries.

Produir d'acord amb les regles del mercat i no segons el dictamen de les subvencions és el que manté el camp en situació de competitivitat i el que fa del sector agrari un sector solidari. Produir amb garanties és també mantenir la confiança del consumidor. Així, cal recordar que el 80% de les produccions agràries a Catalunya no disposen d'ajuts directes.

El desenvolupament econòmic de les zones rurals ha de passar necessàriament per la competitivitat, lligada a les regles dels preus i els mercats internacionals. En aquest sentit, cal esmerçar esforços econòmics per obrir noves vies de futur per a les zones rurals que incloguin la recerca i la innovació.